

RUBEN DE MESMAEKER

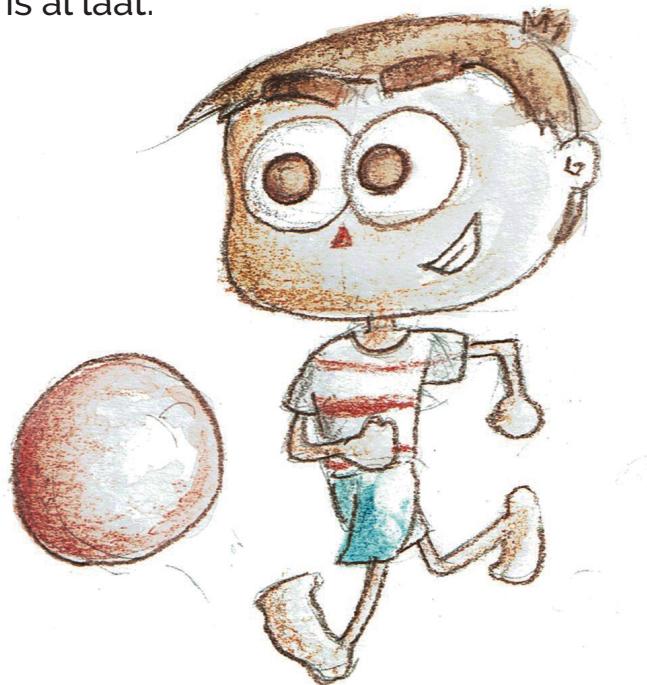
DE DODO VAN FRODO

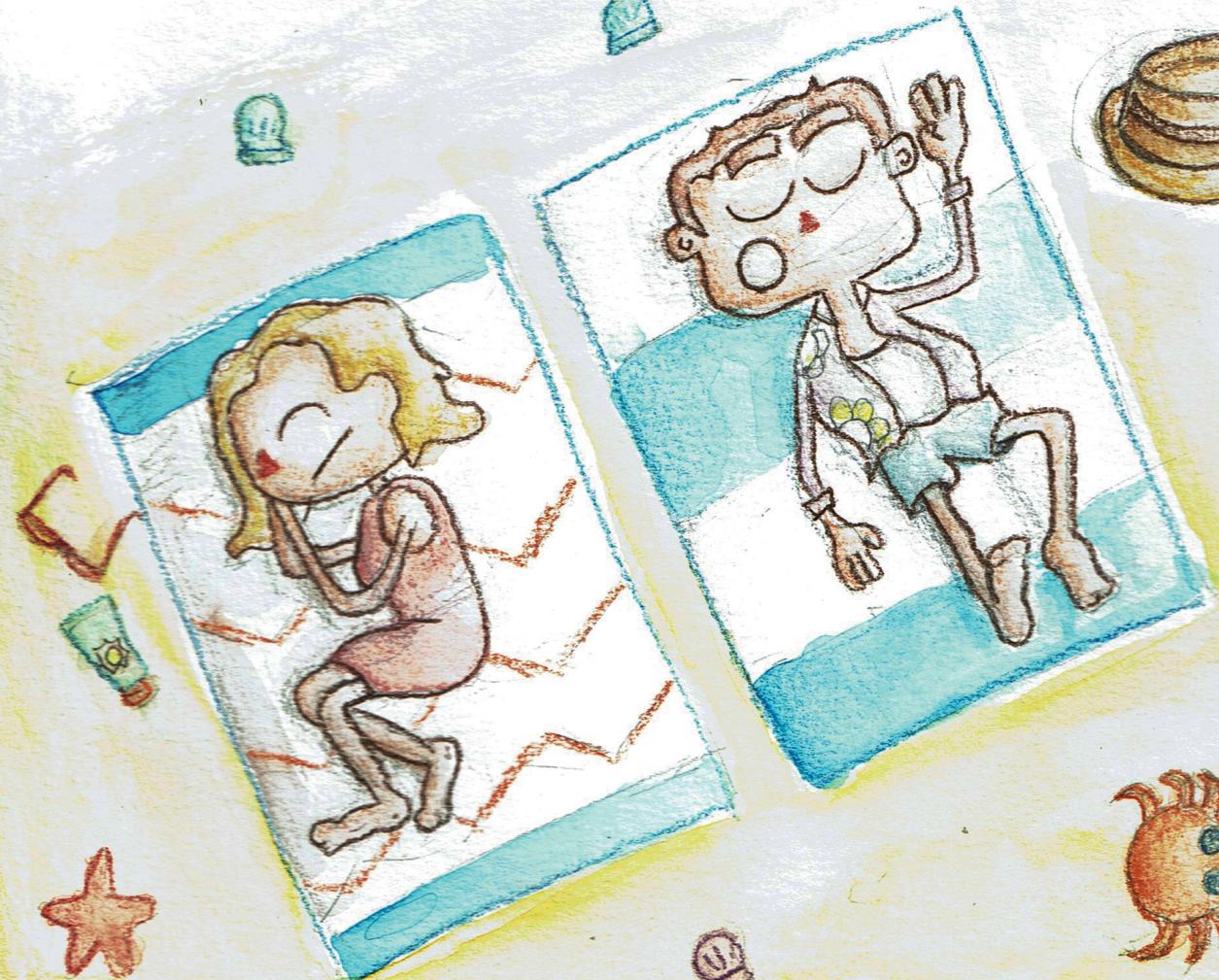
RUBEN DE MESMAEKER

Frodo was een kleine jongen van een jaar of zeven,
die met zijn ouders vertrok op de reis van zijn leven.
Naar een onbewoond eiland in het midden van de oceaan,
het was er prachtig, een echt paradijselijk bestaan.
Er was een mooi strand en een jungle vol bomen,
Maar daarin mocht Frodo onder geen beding komen:
'Speel jij maar op het strand', zei papa kordaat.
'Wij gaan wat slapen, we zijn moe, het is al laat.'

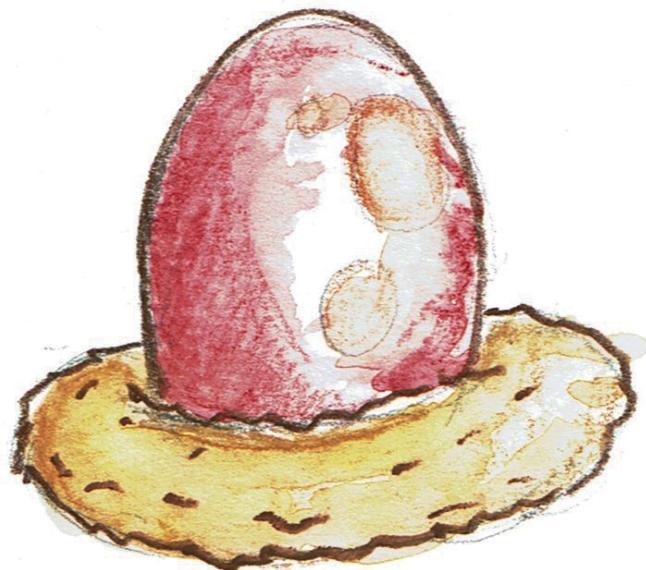

Dagenlang lagen zijn ouders languit op het strand,
te luieren, te niksen, te slapen in het zand.
Dat vond Frodo niet zo erg in het begin,
hij had het op zijn eentje best naar zijn zin.
Hij klom in bomen, zwom in de zee,
bouwde zandkastelen, hij had er plezier voor twee.
Na drie dagen begon het toch wat te vervelen:
'Waarom willen mijn ouders niet met mij spelen?'

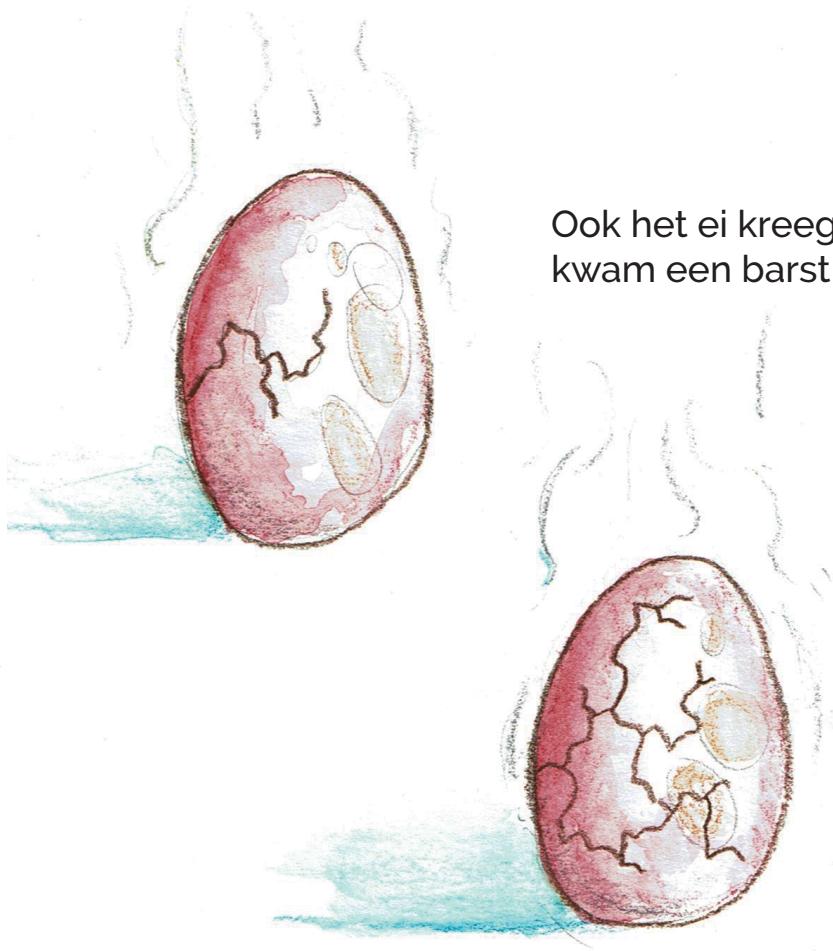

Frodo was het beu en besloot alleen naar de jungle te gaan,
aan slapende ouders, daar heb je toch niets aan.
Ook al wist hij dat het niet mocht, het was ten strengste verboden,
hij moest toch iets doen om de tijd wat te doden.
Daar tussen de bomen diep in de jungle, zag hij iets raar,
het was groot, het was paars en verschrikkelijk zwaar.
Het leek wel een ei, maar wat doet dat hier,
het is niet van kip, misschien van een gier?

Hij was heel nieuwsgierig en nam het ei mee,
terug naar zijn ouders, slapend bij de zee.
Zij waren nog altijd in dromen verzonken,
niet wakker te krijgen, al dagen te ronken.
Op het strand was het heet, echt niet normaal,

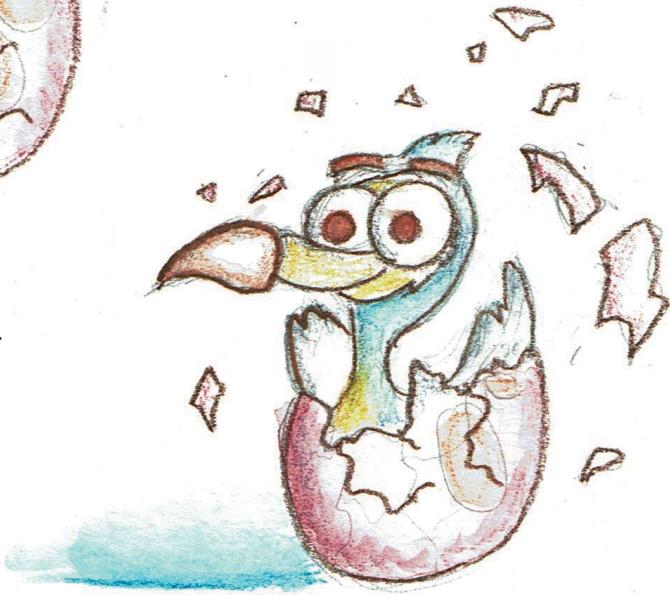

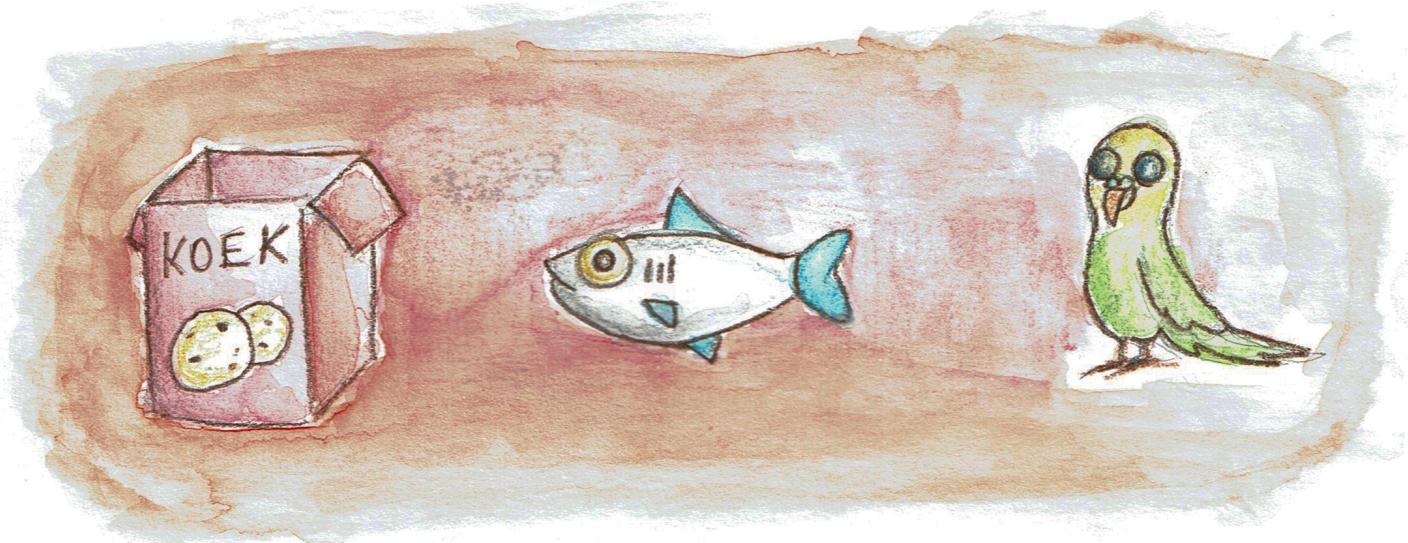
Ook het ei kreeg het warm, er kwam een barst in de schaal.

En nog één, en nog één,
het ei barste open

en daar kwam een heel
vreemde vogel uit gekropen.

Het kuiken heeft honger en kijkt Frodo aan,
hij denkt dat hij zijn mama is. 'Wat nu gedaan?'
Wat zo'n vogel graag eet, wist Frodo niet,
koekjes, een vis of misschien een parkiet?
De koekjes vond hij lekker, hij at ze allemaal op,
toen begon hij te huilen. 'Wat is er nu weer? Stop!'
Dat zorgen was lastig, echt verschrikkelijk zwaar,
een mama zijn, is moeilijk, echt waar.

Uren later werden zijn ouders wakker,
ze zagen Frodo liggen, hij was kapot, de arme stakker.
Hij heeft helemaal alleen voor die vogel gezorgd.
'Is dat een Dodo?', vraagt zijn vader bezorgd.

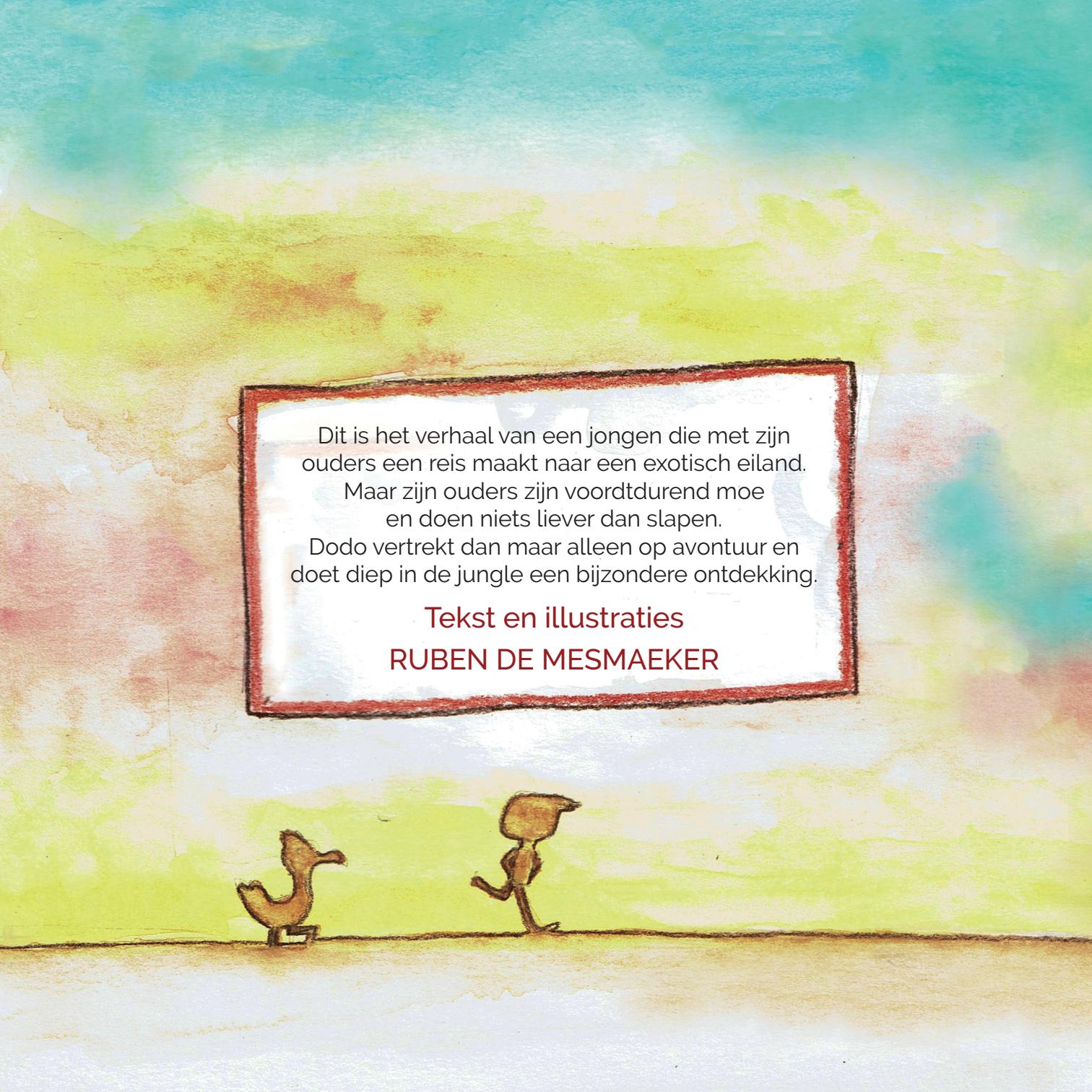

Dat is hij heel zeker, maar het is een braaf beest,
hij doet geen vlieg kwaad, hij is lief en bedeesd.

Frodo leerde vandaag een mooie les, zijn ouders zijn trots en heel fier.
Zorgen voor iemand anders is erg lastig en niet altijd een plezier.

Zijn ouders waren eindelijk uitgerust,
ze genoten verder van hun verblijf bij de kust.
Na een weekje vol pret was de reis gedaan,
het was tijd om weer naar huis terug te gaan.
De dodo van Frodo mocht met ze mee,
terug naar ons eigen land, ver weg van de zee.
Mama, papa, Frodo en de Dodo waren samen erg blij,
en net als de reis is het verhaal hier voorbij.

Dit is het verhaal van een jongen die met zijn ouders een reis maakt naar een exotisch eiland.

Maar zijn ouders zijn voordtdurend moe
en doen niets liever dan slapen.

Dodo vertrekt dan maar alleen op avontuur en
doet diep in de jungle een bijzondere ontdekking.

Tekst en illustraties

RUBEN DE MESMAEKER

